

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 50/07-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Juraja Horvátha o sťažnosti PaedDr. J. L., H., zastúpeného advokátom JUDr. T. S., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 379/00 takto

r o z h o d o l :

Základné právo PaedDr. J. L. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 379/00 p o r u š e n é n e b o l o .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 28. júna 2007 č. k. II. ÚS 50/07-42 prijal na ďalšie konanie sťažnosť PaedDr. J. L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. T. S., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 379/00.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ (ďalej aj „žalobca“) uviedol, že sa žalobou podanou na okresnom súde 28. novembra 2000 domáhal určenia, že jeho pracovný pomer s odporcom C., a. s., S. (ďalej aj „žalovaný“) trvá. Súčasne žiadal o náhradu mzdy.

Okresný súd nariadil prvé pojednávanie 20. februára 2002, čo podľa neho predstavuje zbytočný a neodôvodnený priet'ah v konaní v priebehu jedného roka a troch mesiacov.

Rozsudkom okresného súdu z 20. februára 2002 sp. zn. 14 C 379/00 bola jeho žaloba zamietnutá.

V dôsledku sťažovateľovho odvolania Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) zrušil rozsudok prvostupňového súdu svojím uznesením z 28. apríla 2003 sp. zn. 23 Co 65/03.

Ďalšie pojednávanie vo veci nariadil okresný súd 3. marca 2004, bolo však odročené na 14. máj 2004. Na tomto pojednávaní okresný súd od neho žiadal návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré už skôr doložil, a následne bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Vzhľadom na ďalšie priet'ahy, ktoré v konaní vznikali, sa listom sťažovateľ obrátil na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré 24. januára 2005 postúpilo jeho sťažnosť predsedníčke okresného súdu. Ďalší termín pojednávania bol potom nariadený na 12. apríl 2005.

Posledné pojednávanie sa konalo 30. júna 2005, keď okresný súd vo veci vyniesol medzitýmny rozsudok, ktorý určil, že pracovný pomer uzavretý medzi žalobcom

a žalovaným od 5. mája 2000 trval. Proti tomuto rozsudku, ktorý mu bol doručený 24. augusta 2005, podal odvolanie. Nahliadnutím do spisu zistil, že okresný súd vydal 4. decembra 2006 doplnujúci rozsudok č. k. 14 C 379/2000-392, ktorý mu však nebol doručený.

Sťažovateľ je toho názoru, že v jeho veci okresný súd nepostupuje dostatočne plynulo, čím porušuje jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Navrhol, aby ústavný súd rozhodol:

„1) Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 379/00 porušil základné právo PaedDr. J. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2) Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 379/00 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3) PaedDr. J. L. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 150 000.-Sk, ktoré mu je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4) Okresný súd Trnava je povinný zaplatiť náhradu trov konania PaedDr. J. L. v sume 6 296.- Sk na účet právneho zástupcu, advokáta JUDr. T. S. za 2 úkony právnej pomoci (2 970.-+178 x 2).“

Na výzvu podpredsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámila:

«Dňa 28. 11. 2000 podal sťažovateľ žalobu na tunajší súd o určenie, že pracovný pomer trvá a o náhradu mzdy, žaloba bola podaná proti žalovanému C. a. s. S.. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 14 C 379/2000. Úpravou sudkyne JUDr. B. M. zo dňa 22. 1. 2001 sa doručovala žaloba žalovanému s lehotou na vyjadrenie a žalobca bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku. 5. 2. 2001 doručil žalobca dôkaz o zaplatení súdneho poplatku súdu. 2. 3. 2001 žalovaný podal stanovisko k žalobe a doložil listinné dôkazy. 11. 4. 2001 doručil súdu žalobca vyjadrenie vo veci aj s dôkazmi. V dôsledku odchodu zákonnej sudkyne JUDr. B. M. do starobného dôchodku dňom 30. 6. 2001, bola vec Opatrením

predsedníčky súdu z 28. 6. 2001 prikázaná na d'alšie konanie sudkyňi JUDr. M. M..

11. 7. 2001 doložil žalobca do veci dôkaz o tom, že oznámil žalovanému, že trvá na d'alšom zamestnávaní. V dôsledku dlhotrvajúcej práceneschopnosti a následného odchodu sudkyne JUDr. M. na riadnu materskú dovolenku, bola vec opatrením predsedníčky súdu z 17. 7. 2001 pod Spr 717/01 pridelená na d'alšie konanie sudkyňi Mgr. M. B..

23. 7. 2001 žalobca doložil do spisu žiadosť o urýchlené konanie vo veci a tiež žiadosť o vystavenie potvrdenia pre úrad práce. 13.8. 2001 doručil do veci žalobca dôkaz o tom, že oznámil žalovanému, že trvá na d'alšom zamestnávaní. 24. 8. 2001 doručil žalobca dôkaz, že požiadal žalovaného o mimosúdne doriešenie veci. 30. 8. 2001 doložil žalobca d'alší dôkaz, a to vyjadrenie, ktoré zaslal žalovanému. Úkonom sudkyne z 7. 9. 2001 bol vyzvaný žalobca na zaslanie doplňujúceho návrhu, najmä čo do výroku ohľadom výšky náhrady mzdy. 15. 10. 2001 žalobca doručil do veci list adresovaný žalovanému, taktiež 13. 9. 2001. Dňa 26. 10. 2001 doručil súdu žalobca list - doplnenie návrhu. Dňa 16. 11. 2001 doručil do veci žalobca list adresovaný žalovanému tým, že trvá na d'alšom zamestnávaní. Taktiež 11. 12. 2001 a 14. 1. 2002 zopakoval žiadosti o d'alšie zamestnávanie u žalovaného.

Dňa 30. 1. 2002 stanovila sudkyňa pojednávanie na 20. 2. 2002. Na tomto pojednávaní, na ktorom sa zúčastnili obe strany účastníkov, bol vynesený rozsudok tak, že súd žalobu zamietla. Dňa 27. 3. 2002 podal žalobca vo veci sťažnosť, 19. 4. 2002 doručil súdu odvolanie proti rozsudku vo veci. Dňa 22. 5. 2002 bolo doručené aj odvolanie proti výroku o trovách konania zo strany žalovaného. Dňa 17. 6. 2002 sa k odvolaniu žalobcu vyjadril žalovaný. 1. 7. 2002 podal žalobca žiadosť o oslobodenie od platenia súd. poplatkov a doložil listinné dôkazy o svojich pomeroch. 26. 1. 2002 dala sudkyňa úpravu do spisu na vypracovanie predkladacej správy a odoslanie spisu krajskému súdu na odvolacie konanie. 19. 9. 2002 doložil do veci advokát JUDr. S. dôkaz o tom, že ho žalobca splnomocnil na zastupovanie vo veci. 23. 9. 2002 požiadala sudkyňa Okresný úrad práce T. o oznámenie, či žalobca sa nachádza v evidencii nezamestnaných a či poberá podporu v nezamestnanosti. Podobný dopyt bol robený na Okresný úrad T. 11. 10. 2002 a 16. 10. 2002 boli súdu doručené odpovede na dotazy. 18. 10. 2002 súd rozhodol uznesením tak, že priznáva žalobcovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. 21. 10. 2002 doručil do veci

žalobca cestou advokáta doplňujúce podanie v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku. Podania žalobcu boli doručované úpravou z 22. 10. 2002 žalovanému na vyjadrenie. Dňa 7. 11. 2002 podal žalobca vyjadrenie k odvolaniu žalovaného ohľadom výroku o trovách konania.

Úpravou z 15. 1. 2003 sa doručovalo opätovne podanie na adresu zástupcu žalovaného, keďže sa vrátili nedoručené zásielky tomuto zástupcovi. 10. 2. 2003 podal do veci vyjadrenie žalobca. Po doručení písomností protistrane, potom, čo zástupca žalovaného dňa 17. 2. 2003 podal odvolanie proti uzneseniu súdu o priznaní oslobodenia od súd. poplatkov žalobcovi a predložení dôkazov bola daná úprava 19. 3. 2003 na opätovné vypracovanie predkladacej správy na odvolanie konanie a spis bol doručený Krajskému súdu v Trnave 3. 4. 2003.

Dňa 14. 5. 2003 bol doručený spis vo veci prvostupňovému súdu s tým, že krajský súd uznesením odvolanie žalovaného odmietol, ktoré odvolanie bolo podané proti uzneseniu súdu prvého stupňa ohľadom priznania oslobodenia od platenia súd. poplatkov žalobcu. Taktiež v uvedený deň 14. 5. 2003 bolo doručené uznesenie vo veci, keď odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tun. súdu na ďalšie konanie. Po doručení uznesenia odvolacieho súdu účastníkom, potom, čo následne žalobca doručoval do veci dôkazy o tom, že naďalej oznamuje žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, stanovila sudkyňa 25. 11. 2003 termín pojednávania na deň 3. 3. 2004. Dňa 1. 12. 2003, 2. 1. 2004, 2. 2. 2004, 16. 2. 2004 oznamoval žalobca žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, čo zopakoval aj dňa 23. 2. 2004 oznamom na súd.

Na pojednávaní 3. 3. 2004 sa dostavili obe strany účastníkov konania, za účelom doplňujúcich vyjadrení vo veci bolo pojednávanie odročené na 14. 5. 2004. Vyjadrenie vo veci podal žalovaný dňa 2. 3. 2004. Dňa 14. 4. 2004 podal vo veci vyjadrenie žalobca cestou svojho advokáta. 15. 4. 2004, 22. 4. 2004, 29. 4. 2004, 6. 5. 2004 doručil žalobca súdu kópie listov adresovaných žalovanému o tom, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Na pojednávaní dňa 14. 5. 2004 potom, čo sa dostavili účastníci konania a ich zástupcovia a boli vypočutí k obsahu návrhu, bolo pojednávanie odročené na neurčito stým, že v lehote 15 dní zašle zástupca žalobcu návrhy na dokazovanie, tiež že budú predvolaní svedkovia vo veci. Dňa 21. 5. 2004, 27. 5. 2004 doručil súdu žalobca kópie listov, zaslaných žalovanému. 27. 5. 2004 doručil súdu žalobca podanie - návrhy na doplnenie dokazovania

s listinnými dôkazmi.

Uznesením 30. 6. 2004 súd uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavky na trovy svedeckého dokazovania v sume 2.000,- Sk. 1. 6. 2004 oznámil zástupca žalobcu, že dňom 21. 5. 2004 odstúpil od zmluvy so žalobcom o právnej pomoci. Dňa 1. 7. 2004 doručil žalobca súdu kópiu listu adresovaného žalovanému. 4. 6. 2004 doručil do veci žalobca žiadosť o pridelenie zástupcu do konania bezplatne a priložil dôkazy o svojich pomeroch. Dňa 4. 6. 2004, 10. 6. 2004, 17. 6. 2004, 24. 6. 2004, 8. 7. 2004, 14. 7. 2004, 22. 7. 2004, 29. 7. 2004 doručil žalobca do veci kópie listov adresovaných žalovanému - o tom, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Podobný list doručil súdu 5. 8. 2004, 12. 8. 2004, 19. 8. 2004, 26. 8. 2004, 13. 9. 2004, 20. 9. 2004, 27. 9. 2004, 4. 10. 2004.

Opatrením predsedníčky súdu z 7. 10. 2004 pod Spr 1522/04 bola predmetná vec z dôvodu odchodu sudkyne Mgr. M. B. na Okresný súd Skalica od 1. 9. 2004 pridelená prostredníctvom generátora na konanie inému sudcovi, konkrétne sudkyňi JUDr. M. Ď. 27. 10. 2004 podala sudkyňa JUDr. Ď. voči opatreniu námietky. 3. 12. 2004 rozhodla predsedníčka súdu o tom, že vec bola pridelená sudkyňi JUDr. Ď. zákonným spôsobom a preto je sudkyňa vo veci povinná konať. Dňa 9. 12. 2004 vykonala sudkyňa úkon vo veci a to predložením spisu vyššiemu súdnemu úradníkovi na vykonanie úkonov v súvislosti aj so žiadosťou žalobcu o pridelenie právneho zástupcu bezplatne na zastupovanie vo veci. 10. 12. 2004 doručil do veci žalobca kópiu listu adresovaného žalovanému. 13. 12. 2004 súd rozhodol uznesením tak, že ustanovil žalobcovi právneho zástupcu na zastupovanie a to advokáta JUDr. G. S., T.

Dňa 12. 1. 2005 doručil súdu žalobca kópiu listu adresovaného žalovanému. Podobný list doručil aj 8. 2. 2005. Sudkyňa 11. 2. 2005 stanovila termín pojednávania na 12. 4. 2005. Žalobca doručil 11. 3. 2005, 8. 4. 2005 kópie listov adresovaných žalovanému. Na pojednávaní 12. 4. 2005 sa zúčastnili účastníci, právni zástupcovia boli vypočutí, pojednávanie bolo odročené na 30. 6. 2005 za účelom doplnenia dokazovania. Následne dňa 12. 4. 2005 doručil žalobca do veci listinné dôkazy. Dňa 20. 4. 2005 podal vo veci zástupca žalovaného vyjadrenie. Žalobca doručil súdu kópie listov adresovaných žalovanému dňa 10. 5. 2005, 9. 6. 2005. Dňa 17. 6. 2005 doručil do veci zástupca žalobcu návrh na zrušenie uznesenia, ktorým bol tento zástupca ustanovený za zástupcu. Dňa 20. 6. 2005 zaslal zástupca žalovaného do veci ďalšie listinné dôkazy.

Rozsudok vo veci vyniesla sudkyňa ako „medzitýmny rozsudok“ dňa 30. 6. 2005. Súd určil, že pracovný pomer uzatvorený medzi účastníkmi konania trvá. Po doručení rozsudku účastníkom, potom, čo žalobca dňa 7. 7. 2005 doručil do veci vyjadrenie, keď dňa 7. 7. 2005, 22. 7. 2005 doručil žalobca do veci kópie listov adresovaných žalovanému, a 9. 8. 2005 doručil zástupca žalobcu kópiu listu adresovaného žalobcovi, potom, čo žalobca 10. 8. 2005 doručil súdu oznámenie o trvaní na ďalšom zamestnávaní, dňa 25. 8. 2005 doručil do veci odvolanie žalobca. Po doručení odvolania žalobcu zástupcovi žalovaného, po doplnení podkladu ohľadom pomerov žalobcu a po vyžiadaní si písomnej správa z Katastra nehnuteľnosti v T. v súvislosti so žalobcom, potom, čo bolo súdu odpovedané na uvedené dotazy, potom, čo žalobca doručil súdu kópiu oznámení žalovanému a to dňa 12. 9. 2005, 10. 10. 2005, 25. 11. 2005, 12. 12. 2005, súd uznesením dňa 19. 12. 2005 rozhodol tak, že zrušil žalobcovi zastupovanie ustanoveným zástupcom z radov advokátov JUDr. G. S. a zároveň jeho žiadosť o ustanovenie nového zástupcu zamietol. Po doručení uznesenia účastníkom, potom, čo 4. 1. 2006 doručil doterajší zástupca žalobcu vyčíslenie trov právneho zastupovania, potom, čo žalobca 13. 1. 2006 doručil súdu kópiu listu, ktorým oznamuje žalovanému, že trvá na zamestnávaní, potom, čo 17. 1. 2006 žalobca doručil do veci odvolanie proti uzneseniu o ukončení zastupovania, potom, čo doručil dňa 17. 1. 2006 žalobca kópiu listu adresovaného žalovanému, súd dňa 10. 4. 2006 rozhodol o náhrade trov za advokátsku pomoc žalobcovi.

Uznesením z 10. 4. 2006 súd vyzval žalobcu na doplnenie podaného odvolania, zároveň sa doručovalo odvolanie zástupcovi žalovaného s lehotou na vyjadrenie. 20. 1. 2006, 17. 2. 2006, 14. 3. 2006, 12. 4. 2006 doručil súdu žalobca kópie listov adresovaných žalovanému. Dňa 26. 4. 2006 doručil súdu žalobca doplnenie odvolania. Dňa 17. 5. 2006 doručil súdu žalobca kópiu listu adresovaného žalovanému.

Spis bol predložený odvolaciemu súdu dňa 24. 5. 2006. Spis bol vrátený prvostupňovému súdu 21. 11. 2006 na doplnenie s tým, aby prvostupňový súd rozhodol o celom žalobnom petite, zároveň prikázal prvostupňovému súdu odstrániť pochybenia a zároveň uznesením z 7. 11. 2006 Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým uznesením súdu zrušil žalobcovi ustanovenie zástupcu z radov advokátov, v tejto časti odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Medzitým žalobca doručil ďalšie viaceré kópie listov adresovaných žalovanému o tom, že

trvá na zamestnávaní.

Dňa 4. 12. 2006 súd doplniacim medzitýmym rozsudkom rozhodol tak, že doplnil výrok rozsudku v súvislosti s rozhodnutím o zvyšku ďalšieho trvania pracovného pomeru tak, že žalobu žalobcu zamietá. Po doručení predmetného rozhodnutia účastníkom, potom, čo 14. 12. 2006 súd rozhodol, že žalobcovi sa oslobodenie od súd. poplatkov priznané uznesením 18. 10. 2002 odníma so spätnou účinnosťou a zároveň rozhodol, že žalobcovi sa zrušuje ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ktoré uznesenie sa doručuje účastníkom konania, 27. 12. 2006 doručil žalobca do veci kópiu listu adresovaného žalovanému o tom, že trvá na ďalšom zamestnávaní u žalovaného, bude vo veci vykonaný ďalší príslušný úkon potom, čo bude vo veci doručené prípadné odvolanie proti vyneseným rozhodnutiam vo veci po vrátení spisu odvolacím súdom na doplnenie. T. č. sa čaká na uplynutie odvolacej lehoty proti predmetným uzneseniam.

V nadväznosti na vyššie uvedené úkony súdu vo veci sme toho názoru, že vo veci sa konalo priebežne, že nedošlo k prietahom, súd vo veci konal s ohľadom aj na vybavovanie ďalšieho množstva vecí najmä reštančných.

Zároveň Vám oznamujeme, že zákonná sudkyňa vo veci JUDr. M. Ď. nesúhlasí s predložením spisu 14C/379/2000 Ústavnému súdu, nakoľko je vo veci podané odvolanie a spis je potrebné predložiť v týchto dňoch Krajskému súdu v Trnave na odvolacie konanie.»

Dňa 18. októbra 2007 predseda okresného súdu oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Právny zástupca na výzvu ústavného súdu zo 4. októbra 2007 aby oznámil, či trvá na ústnom pojednávaní, v stanovenej lehote nereagoval.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...) a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom (...) v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 14 C 379/00.

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej stabilnej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (I. ÚS 10/98, II. ÚS 210/03).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú 1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, 2) správanie účastníka konania a 3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že predmetom konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 14 C 379/00 je návrh sťažovateľa na určenie, že jeho pracovný pomer s odporcom trvá spolu s nárokom na náhradu mzdy. Ústavný súd konštatuje, že spor o trvanie pracovného pomeru a mzdové nároky z neho vyplývajúce tvoria po právnej aj skutkovej stránke štandardnú agendu všeobecných súdov a nemožno ich považovať za zložité.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priesťahov v konaní sp. zn. 14 C 379/00, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Sťažovateľ podal žalobu 28. novembra 2000, súdny poplatok však zaplatil až po výzve okresného súdu 5. februára 2001. Keďže v žalobe nešpecifikoval výšku požadovanej náhrady mzdy, okresný súd ho na doplnenie žaloby musel vyzvať. V priebehu konania (26. októbra 2001 a 20. februára 2002) niekoľkokrát dopĺňal žalobu, pretože nespĺňala potrebné náležitosti. Na pojednávaniach sa sťažovateľ zúčastňoval.

Úkony sťažovateľa (podanie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, o priznanie bezplatnej právnej pomoci ustanoveným advokátom, návrhy na doplnenie dokazovania, podávanie opravných prostriedkov a ich priebežné dopĺňanie) podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) boli síce využitím jeho procesných oprávnení, avšak tieto významnou mierou prispeli k dlhšiemu trvaniu konania pred okresným súdom, ktorému to ale nemožno pričítať na ťarchu.

Od 17. júna 2005 do 19. decembra 2005 okresný súd preskúmaval dôvodnosť návrhu na zrušenie uznesenia z 13. decembra 2004, ktorým okresný súd ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu. Návrh podal samotný ustanovený právny zástupca s odôvodnením, že majetkové pomery sťažovateľa nezakladajú nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie obhajcu podľa § 30 OSP. Okresný súd 19. decembra 2005 uznesením zrušil sťažovateľovi právneho zástupcu JUDr. S. a súčasne zamietol jeho žiadosť o ustanovenie nového právneho zástupcu s odôvodnením, že sťažovateľ v príslušnom potvrdení, v ktorom bol povinný pravdivo uviesť svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery pri podávaní žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie bezplatného právneho zástupcu, neuviedol, že je vlastníkom viacerých nehnuteľností. Ústavný súd konštatuje, že v období najmenej deviatich mesiacov (týka sa aj obdobia od 1. júla 2002 do 18. októbra 2002), počas ktorých okresný súd preskúmaval majetkové pomery sťažovateľa, sťažovateľ sám prispel k predlžovaniu konania.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priesťahom v označenom súdnom konaní, bol postup okresného súdu.

Ústavný súd vyhodnotil v rámci doterajšieho konania okresného súdu vo veci sp. zn. 14 C 379/00 tieto obdobia:

a) Vec sťažovateľa napadla na okresný súd 28. novembra 2000. Okresný súd vo veci meritórne rozhodol 20. februára 2002 a v tomto období mu nemožno vytknúť nečinnosť.

b) Počas ďalšieho priebehu konania by bolo možné konštatovať obdobie nečinnosti celkovo v dĺžke 23 mesiacov, počas ktorého okresný súd nekonal plynulo a bez zbytočných prietáhov. Ide o obdobie od 7. novembra 2002 do 13. marca 2003, od 1. apríla 2003 do 3. marca 2004, od 4. júla 2004 do 3. decembra 2004 a od 17. januára 2006 do 12. apríla 2006.

V čase podania sťažnosti ústavnému súdu však vo veci konal krajský súd, preto k porušovaniu sťažovateľovho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom nemohlo dochádzať. Prietahy v konaní na krajskom súde však sťažovateľ nenamietal. Petitom návrhu je ústavný súd viazaný.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy viazané na vyhovie sťažnosti, ústavný súd sa žiadosťou sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nezaoberal. Vzhľadom na výsledok konania sa ústavný súd nezaoberal ani nárokom na náhradu trov konania pred ústavným súdom (podobne napr. II. ÚS 214/03, IV. ÚS 244/04).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2007